

**Servei de documentació:
“L’amor misericordiós de Déu i la misericòrdia en l’Església”**

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	Dr. Gaspar Mora	116
Títol	L'amor misericordiós de Déu i la misericòrdia en l'Església	
Font	Arquebisbat de Barcelona Temes de formació per a preveres i diaques 2015-2016	
Data	Curs 2015-2016	
Publicat	6 de juliol de 2016	

L'amor misericordiós de Déu i la misericòrdia en l'Església

Índex

1. Un renovat aprofundiment en el ministeri de Déu, clement i misericordiós

2. La misericòrdia de Déu en l'Esclitura

3. L'amor Salvador de Déu en Jesucrist

4. Pecat – Perdó – Sagrament de la penitència

5. Confiança en Déu i misericòrdia envers els altres

6. Una Església que viu i promou la misericòrdia

Autor: Dr. Gaspar Mora

pecadors, s'ha fet en tot un d'ells, per donar al Pare l'alegria d'una humanitat perduda que torna a casa.

L'Encíclica *Dives in Misericordia* de St. Joan Pau II comenta aquesta paràbola i posa de relleu el contrast entre la situació del fill perdut i el que el Pare li dóna quan torna (DM 1980, 5-6). No només ha perdut tots els béns i els mitjans de subsistència; ha perdut sobretot la seva dignitat de persona. Quan mirem el món humà amb totes les seves injustícies, cal comprendre el pou fons en el qual es precipita; les injustícies, les barbaritats, els pecats que cometem, per una banda enfonsen les víctimes en un abisme de sofriment i d'humiliació; i per l'altra, fan caure els autors en un clot insondable de degradació i d'ignomínia. El fill petit que no es pot alimentar ni de garrofes és signe de l'abjecció en la qual cau el pecador en la seva corrupció, inconsciència i abús. La humanitat pecadora perd dia rere dia la seva dignitat humana.

El fill reflexiona i torna, i demana al pare tan sols ser tractat com un treballador. Ni tan sols pot acabar la frase. El pare, commogut, l'abraça i l'omple de béns. El perdona, l'omple del seu Esperit d'amor i li retorna la dignitat de fill de Déu, de germà de tots aquells que havia ofès. El Pare misericordiós abraçant el fill pecador és una icona privilegiada de tot l'Evangelí cristià. El missatge evangèlic no diu res més ni res menys: Déu estima, perdona i salva.

La paràbola acaba presentant la figura del fill gran, que només de llegir-la fa mal a l'ànima. Evoca els fariseus i mestres de la llei que critiquen Jesús perquè va amb els pecadors. El fill gran, precisament perquè ha complert la seva obligació, no pot entendre l'alegria de l'amor misericordiós del pare. No ha marxat de casa però està tan lluny del pare, o més, que el seu germà. Recorda els justos de la frase de Jesús: "No he vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó els pecadors" (Lc 5, 32). Aquests justos complidors de les normes, ni tan sols poden entendre... El pare no pot sinó repetir per quarta vegada en el capítol: "... calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat" (Lc 15, 31s.). No es tracta de complir normes, que tenen sempre el perill d'allunyar dels altres, sinó de participar de l'Esperit del Pare amb Jesús: estar contents dels passos positius dels homes, tots pecadors, cap a la vida.

Textos per a la reflexió

- ✓ La misericòrdia que porta a la conversió

La paràbola del fill pròdig expressa, d'una manera senzilla però profunda, la realitat de la conversió. Aquesta és l'expressió més concreta de l'obra de l'amor i de la presència de la misericòrdia en el món humà. El significat veritable i propi de la misericòrdia en el món no consisteix únicament en la mirada – ni que sigui la més penetrant i compassiva – fixada sobre el mal moral, físic o material; la misericòrdia es manifesta en el seu aspecte veritable i propi quan valora, promou i extreu el bé de totes les formes de mal existents al món i en l'home.

Entesa així, esdevé el contingut fonamental del missatge messiànic del Crist i la força constitutiva de la seva missió. També així entenien i practicaven la misericòrdia els seus deixebles i seguidors. No cessà mai de revelar-se en llurs cors i en llurs accions, com una prova singularment creadora de l'amor que no es deixa "vèncer pel mal", sinó que "venç el mal amb el bé" (Rm 12,21).
(St. Joan Pau II, *Dives in misericordia*, núm. 6. Dd'E, 1981 p. 24-25).

Pistes de reflexió i diàleg

2.1. Reflexionar personalment i comentar els textos més importants:

+ Antic Testament: Ex 34, 6s.; Jr 31, 20; Is 49, 14s; Salm 136

+ Nou Testament: Lc 4, 16-22; Mt 6, 25-34; 7, 7-11; Lc 6, 36
Ef 2, 4s; Rm 9,14-16

2.2. Paràboles de la misericòrdia (Lc 15). Quin és l'ensenyament comú de les tres paràboles, i quins accents propis posa cadascuna.

2.3. Paràbola del fill pròdig. Què diu sobre el pare, sobre el fill petit, sobre el fill gran; quin ensenyament comporta cada personatge.